

[Socialministeren]

Kommunerens Landsforening, enkelte kommuner og Sygeforsikringen »danmark« har tidligere rejst problemstillingen over for Socialministeriet. Socialministeriet vil orientere Kommunernes Landsforening om ministeriets opfattelse med henblik på, at kommunerne bliver underrettet om den fremtidige praksis.

§ 57 d

Efter bilstandslovens § 57 d kan der ydes hjælp til lægeordineret medicin, sygeplejeartikler og lignende til en person, der ønsker at dø i hjemmet, under forudsætning af at der er etableret en plejeordning efter bestemmelserne i bilstandslovens kapitel 12 a. Hjælpen ydes uden hensyn til den syges eller familiens økonomi.

Bestemmelsen i § 57 d er subsidiær i forhold til andre støttemuligheder og betyder, at der ydes hjælp til pågældendes egen andel af udgiften. § 57 d kan således kun finde anvendelse, såfremt egenbetalingen ikke dækkes af Sygeforsikringen »danmark«.

§ 58

Efter bilstandslovens § 58, jf. § 8 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler, kan der ydes hjælp til tilskudsberettiget medicin til den del af udgiften, der overstiger en egenudgift på 300 kr. pr. måned.

Det følger bl.a. af Socialstyrelsens vejledning af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bilstandslovens § 58, at personer, der er medlem af Sygesikringen »danmark«, hvor der i et vist omfang fås refusion for udgifter til tilskudsberettiget lægeordineret medicin, kun har en egenudgift, for så vidt angår ikkerefunderede udgifter.

Hjælp til medicin efter § 58 er subsidiær i forhold til de øvrige bestemmelser i bilstandsloven (§§ 46 a og 48) og pensionsloven (§ 17).

Med hensyn til andre hjælpemidler efter bilstandslovens § 58 vil en person, der opfylder betingelserne for hjælp efter bilstandslovens § 58, normalt få dækket udgifterne med det fulde beløb, uanset om pågældende er medlem af Sygeforsikringen »danmark«. Dog er der efter bestemmelserne i § 58 en egenbetaling for ortopedisk fodtøj på 500 kr. Der kan herefter evt. ydes tilskud fra Sygeforsikringen »danmark« til egenbetalingen.

Afslutningsvis bemærkes, at afslag på ydelser efter pensionslovens § 17 og bilstandslovens

§§ 46 a, 48, 57 d og 58 kan indbringes for det sociale ankenævn.

Spm. nr. S 1750

Til *industri- og samordningsministeren* (27/7 94) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvad er ministerens faglige og saglige begrundelse for ikke at have placeret Kvalitetsinstituttet for Servicesektoren i Roskilde, der i forvejen huser institutioner med et overordentlig fagligt relevant miljø, som kan være med til at udvikle instituttet?«

Svar (9/8 94):

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Spørgsmålet om Kvalitetsinstituttets geografiske placering har været genstand for en meget nøje vurdering. Som udgangspunkt kunne man realistisk forestille sig tre placeringer – Århus, Belt-Link-regionen eller Københavnsområdet.

I vurderingen af instituttets placering indgik i særlig grad overvejelser vedrørende det lokale engagement i et sådant institut, en central transportmæssig placering i forhold til hele landet samt muligheden for at etablere kontakt og samarbejde med relevante videninstitutioner.

Jeg kan oplyse, at samtlige ovennævnte regioner har fremlagt deres positive interesse i at huse instituttet, herunder også Roskildeegnens Erhvervsudviklingsråd. Alle har i og for sig også hver på deres måde været i stand til at tegne et lovende perspektiv for det kommende Kvalitetsinstitut. Især Århus, men også i nogen grad Roskilde med nærheden til Dansk Teknologisk Institut i Tåstrup har været stærke, for så vidt angår udbudet af andre videninstitutioner på kvalitetsområdet.

Grunden til, at loddet i sidste ende faldt ud til Vestsjællands fordel, var flere ting.

I Vestsjællands Amt er der et vældigt engagement i sagen, og man har her i flere år arbejdet med tanker om et kvalitetsinstitut for servicesektoren. Faktisk var det her, man i sin tid fødte og udformede det oprindelige idégrundlag for et kvalitetsinstitut for servicesektoren, hvilket skete inden for rammerne af det såkaldte Belt-Link-projekt.